

НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11 и 108/13), у члану 2. тачка 28) речи: „„Службени лист ФНРЈ”, број 9/47)” замењују се речима: „„Службени гласник НРС”, бр. 9/47 и 58/54)”.

Члан 2.

У члану 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) под „одузетим предузећем” подразумева се ортачко друштво, командитно друштво, друштво са ограниченом одговорношћу, акционарско друштво и други одговарајући облик организовања привредне делатности у својини физичког лица, које је по важећим прописима у време одузимања било у обавези да сачињава завршни рачун са билансом активе и пасиве, а које је одузето по прописима из члана 2. овог закона;”.

У тачки 9) речи: „и новца” бришу се.

Тачка 13) брише се.

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) појмови: грађевинско земљиште и врсте грађевинског земљишта (изграђено, неизграђено и др.) објекат, зграда, економски објекат, грађење, реконструкција, доградња, адаптација и санација, и други грађевински појмови тумаче се и примењују у складу са прописима који уређују планирање, изградњу објеката и грађевинско земљиште.”

Члан 3.

У члану 4. речи: „и у новцу” бришу се.

Члан 4.

У члану 5. став 1. тачка 5) после речи: „условом” додају се речи: „постојања законског или дипломатског”.

Члан 5.

У члану 9. став 2. речи: „из тог става” замењују се речима: „у складу са Законом о планирању и изградњи и посебним законом.”

У ставу 3. речи: „и у новцу” бришу се.

Члан 6.

У члану 15. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико се враћа део имовине, враћа се у сусвојину.”

Члан 7.

У члану 18. став 1. тачка 5) реч: „имовини” замењује се речју: „својини”.

Тачка 7) брише се.

У тачки 9) речи: „имовина или капитал” замењују се речју: „својина”.

У тачки 10) реч: „имовину” замењује се речју: „својину”.

Члан 8.

У члану 20. став 1. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно, за непокретности намењене за смештај страних дипломатско-конзуларних представништва, војних и трговинских представништва и представника при дипломатско-конзуларним представништвима наставља се закуп са новим власницима до десет година, с тим што се бивши власник и купац могу и друкчије споразумети.”

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. речи: „и 2” замењују се речима: „до 3.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 9.

Члан 22. мења се и гласи:

„Члан 22.

Предмет враћања, у смислу овог закона, јесте грађевинско земљиште у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, као и грађевинско земљиште у државној, друштвеној односно задружној својини.

Не враћа се изграђено грађевинско земљиште, ако овим законом за поједине случајеве није друкчије одређено.

Изузетно од става 2. овог члана може се вратити део изграђеног грађевинског земљишта, осим дела испод објекта и дела који служи за редовну употребу тог објекта, уколико се на преосталом делу катастарске парцеле могу формирати једна или више грађевинских парцела, а све у смислу прописа којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште.

Не враћа се грађевинско земљиште на коме се, у складу са овим законом, налазе јавне површине, или је планским документом, важећим на дан ступања на снагу овог закона, предвиђена изградња објеката јавне намене, у складу са прописима који уређују просторно планирање, изградњу и грађевинско земљиште, као ни грађевинско земљиште на коме су изграђени објекти који нису предмет враћања у натуралном облику у складу са чланом 18. овог закона, као ни неизграђено грађевинско земљиште за које у складу са прописима који уређују просторно планирање, изградњу и грађевинско земљиште постоји правноснажно решење о локацијској дозволи у време ступања на снагу овог закона.

Не враћа се неизграђено грађевинско земљиште на коме је планским документом важећим на дан ступања на снагу овог закона предвиђена изградња објекта у функцији реализације пројекта економског развоја, објекта који је намењен за социјално становање, у складу са прописима који уређују социјално становање и станове у складу са Уредбом о мерама подршке грађевинској индустрији кроз субвенционисање камате по кредитима за финансирање стамбене изградње у 2010. години („Службени гласник РС”, број 4/10), када је инвеститор изградње тих станова Република Србија, у складу са Уредбом о условима и начину

под којима локална самоуправа може да отуђи или да у закуп грађевинско земљиште по цени, мањој од тржишне цене, односно закупнине или без накнаде („Службени гласник РС”, бр. 13/10 и 54/11), под условом да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона обвезник враћања тог земљишта достави Влади попис катастарских парцела тог грађевинског земљишта и Влада својим актом у року од 60 дана од дана достављања захтева изврши верификацију катастарских парцела за ове намене.

Изузетно од става 5. овог члана, враћа се неизграђено грађевинско земљиште у случају када је након ступања на снагу закона изменом планског акта брисана намена земљишта из става 5. овог члана.

Не враћа се грађевинско земљиште на коме је изграђен објект сталног карактера у складу са законом, а на том земљишту није извршено претварање права коришћења у право својине у складу Законом о планирању и изградњи и посебним законом.

Не враћа се грађевинско земљиште на коме је изграђен објект без грађевинске дозволе, које у поступку легализације буде одређено као земљиште за редовну употребу објекта, у складу са законом којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште.

У случају из става 8. овог члана Агенција ће прекинути поступак до правноснажног окончања поступка легализације.

Члан 10.

Члан 23. мења се и гласи:

„Члан 23.

Бившем власнику на неизграђеном грађевинском земљишту у јавној својини, на коме је као власник или корисник уписана Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, грађевинско земљиште се враћа у складу са одредбама овог закона.

Власник објекта или власник на посебном физичком делу зграде, без обзира на време изградње објекта, који је у време подржављења био власник на грађевинском земљишту на коме је тај објект изграђен, остварује право својине, односно сусвојине на том грађевинском земљишту, ако то право не оствари по основу претварања права коришћења у право својине у складу са Законом о планирању и изградњи и посебним законом.

Бившем власнику који је носилац права коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у државној својини, грађевинско земљиште се враћа уколико право својине не оствари оствари по основу претварања права коришћења у право својине у складу са Законом о планирању и изградњи и посебним законом.

Изузетно од члана 18. став 1. тачка 9) овог закона, бившем власнику вратиће се право својине и право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у складу са Законом о планирању и изградњи и посебним законом.

Бивши власник нема право на враћање неизграђеног грађевинског земљишта датог у дугорочни закуп, од 13. маја 2003. године до дана ступања на снагу овог закона, у складу са законом којим се уређује просторно планирање, изградња и

грађевинско земљиште, осим у случају раскида уговора, под условом да је бивши власник захтев поднео у складу са одредбама овог закона.

Бившем власнику вратиће се право својине и право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту за које одређено лице - носилац права коришћења има право на конверзију у складу са прописима о планирању и изградњи, а право коришћења му је престало на његов захтев сагласно тим прописима.

Ако из неког разлога предвиђеног законом или уговором, уговор о дугорочном закупу из става 5. овог члана буде раскинут, закуподавац је дужан да одмах, а најкасније у року од осам дана од дана раскида уговора, обавести Агенцију о овој чињеници, у циљу окончања поступка по захтеву бившег власника, ако је исти поднет у складу са одредбама овог закона.

Бивши власник, који је пренео право коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту на треће лице, нема право на враћање ни на обештећење у складу са овим законом.

Члан 11.

У члану 24. став 2. мења се и гласи:

„Уколико је одузето пољопривредно земљиште било предмет комасације, односно арондације бившим власницима вратиће се комасирано, односно арондирано земљиште на подручју катастарске општине на којој је спроведена комасација, односно арондација, односно на комасираном подручју суседне катастарске општине у којој има земљишта за враћање у натури.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„На враћање пољопривредног земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана, сходно ће се примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф” за прелазак са једне на другу катарстарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе ii (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део уредбе за спровођење закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС” бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03), ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 12.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

Не враћа се право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је, на дан ступања на снагу овог закона:

1) на катастарској парцели изграђена зграда или економски објекат који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу објеката;

2) земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом.

Ближи критеријуми за утврђивање површине земљишта које се не враћа у смислу става 1. тачка 1) овог члана, утврдиће се актом Владе.”

Члан 13.

У називу члана 26. речи: „Право коришћења замењују се речју: „Коришћење”.

У члану 26. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

Члан 14.

У члану 28. став 2. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

Члан 15.

У члану 30. став 1. речи: „и у износу за исплату аконтације обештећења бришу се.

У ставу 2. речи: „1. јануара 2015.” замењују се речима: „15. децембра 2017.”.

Члан 16.

У члану 31. став 1. речи: „решењима о праву на обештећење” замењују се речима: „у складу са чл. 32. до 34. овог закона,”.

У ставу 2. речи: „три године” замењују се речима: „пет година”.

У ставу 5. речи: „три године” замењују се речима: „пет година”, а речи: „донета сва решења о праву на обештећење” замењују се речима: „ утврђене све основице обештећења сагласно овом закону”.

Члан 17.

У члану 32. став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

Члан 18.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

За одузета предузећа, основица обештећења је вредност чисте активе (укупна актива умањена за обавезе), валоризоване на основу паритета динара према америчком долару на дан одузимања и паритета динара према америчком долару на дан утврђивања основице, при чему се узима у обзир просечно повећање доларских проивођачких цена у том периоду.

Вредност чисте активе одузетог предузећа из става 1. овог члана утврђује се на основу биланса који је сачињен на основу прописа важећег у време одузимања, а којим је утврђена вредност активе и обавеза са стањем на дан одузимања или са последњим стањем које претходи дану одузимања.

Уколико је одузето предузеће било предмет ликвидације по прописима из члана 2. овог закона, вредност се утврђује на основу биланса предвиђеног тим прописима.

Уколико за одузета предузећа није од стране подносиоца захтева достављен биланс из ст. 2. и 3. овог члана, нити се исти може службено прибавити из надлежних архива, основица обештећења је вредност последњег регистрованог основног капитала, односно главнице у односу на дан одузимања, валоризованог на начин из става 1. овог члана.

Изузетно, уколико се вредност основице обештећења не може утврдити на начин из ст. 2. до 4. овог члана, вредност основице ће се утврдити у висини вредности утврђене у акту о одузимању, записника о преузимању предузећа и других исправа државних органа, валоризоване на начин из става 1. овог члана.

За одузето предузеће које има сувласнике, вредност предмета обештећења дели се на сувласнике сразмерно учешћу у власништву на том предузећу.

Начин и методологију утврђивања вредности одузетог предузећа, односно дела предузећа, као и начин утврђивања просечног повећања доларских проивођачких цена, ближе ће се уредити актом Владе.”

Члан 19.

У члану 35. став 4. после речи: „обвезница” додају се речи: „ и случајеве превремене отплате”, а речи: „31. децембра 2014.” замењују се речима: „30. јуна 2017.”

Став 5. мења се и гласи:

„Обвезнице доспевају у року од 12 година и исплаћују се у годишњим ратама почев од 15. децембра 2018. године.”

У ставу 6. број: „2015.” замењује се бројем: „2018.”.

Члан 20.

Члан 37. брише се.

Члан 21.

У члану 38. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико је по одредбама овог закона дошло до успостављања сувојине корисника и обвезника враћања, трошкове развргнућа сувласничке заједнице сноси корисник.”

Члан 22.

У члану 42. став 4. тачка 2) после речи: „премјера запета и речи до краја тачке бришу се.

Члан 23.

У члану 47. став 1. мења се и гласи:

„Агенција утврђује све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву и доноси решење којим утврђује корисника, имовину која се враћа, односно за коју се даје обештећење, висину основице обештећења, износ обештећења, обвезника, начин и рокове за извршавање утврђених обавеза. Износ

обештећења утврђује се по утврђивању коефицијента из члана 31. овог закона, решењем о обештећењу.

Члан 24.

У члану 50. став 2. речи: „три године” замењују се речима: „пет година”.

Члан 25.

У члану 62. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Под појмом „отуђење” у смислу става 2. овог члана подразумева се свака промена носиоца права својине укључујући и претварање права коришћења у право својине.

Под појмом „оптерећење” у смислу става 2. овог члана подразумева се и сваки акт којим се онемогућава или умањује обим права на враћање у натуралном облику, у смислу изузетака од враћања у натуралном облику.”

Досадашњи став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 26.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.